

Ono što je suština Aovog učenja jeste mudrost kojom bi se neutralizovala ova pretnja unapred, i to putem paradoksa suspenzije svake odluke. Nikada ne odlučiti, niti odlučiti niti ne odlučiti, to je rešenje kajanja. A-vo ili ili je zapravo niti niti, njegova pozicija je pozicija potpune indiferentnosti između suprotnosti.

Naravno jedno je nešto takvo prosto tvrditi, a drugo je nastojati datu tvrdnju utemeljiti – a to je upravo ono što osoba A nastoji da uradi. Osoba A nastoji da zahvati temelj ovoga duplog kajanja putem dubljeg temelja. A ukazuje na duplu vezanost kajanja za samu ideju početka, arhea i time nas upućuje na blizinu početka egzistencije, iako ono što će on reći razlikuje se od nje. Naime, A ukazuje suštinsku razliku između početka kao nečeg postavljenog, kao mesta od kojeg počinje subjekt odluke, i početka kao nečega što se događa nekom, nečega što nije postavljeno. Ova dva momenta ni na koji način nemogu se podudariti, što u krajnjem znači da početak kao apsolutno poreklo nije moguć. Ništa se ne može učiniti a da se ne napravi jedan korak nazad, ka početku koji je pre subjekta, koji se dogodio subjektu, dakle uvek će biti nekakav ostatak koji će hraniti kajanje.

U Dipsalmata A raspravlja o transcendentnim uslovima svake moguće odluke, svakog mogućeg otpočinjanja. Izabrati znači uvesti u igru vreme, pre i nakon. Izbor oblikuje značenje prošlosti time što ga oslikava u svetlu budućih mogućnosti. Sadašnjost se pojavljuje kao vreme življeno u svetlu izbora, okrenuto ka budućnosti i odvojeno od prošlosti. Ova veza izbora i vremenitosti vodi A-ovom nastojanju da formuliše estetsko rešenje duple vezanosti kajanja na način suspenzije vremenitosti. Naime, osoba A kaže sledeće: „Ne samo da u pojedinim trenucima posmatram, kako kaže Spinoza aeterno modo, već sam i ja sam stalno aeterno modo.“

Osoba A radikalno suspedujući odluku nastoji da vremenuje bez trenutka odluke, bez diskontinuiteta koji odluka donosi, bez pre i nakon. A živi u suspendovanom